

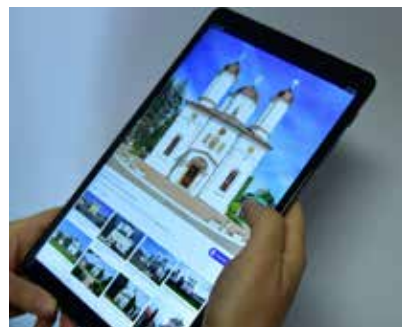

PRAXIS

BULETIN INFORMATIV AL ARHIEPISCOPIEI RÂMNICULUI

Anul V, Nr. 2, aprilie – iunie 2020

Cuvântul Ierarhului

- 3 *Învierea Domnului – intrarea omului în Împărăția lui Dumnezeu*

Eveniment

- 8 „Mântuitorul îi descoperă femeii samaritence că apa cea vie este Cuvântul lui Dumnezeu”
- 9 „Iubirea lui Hristos s-a transformat în balsam vindecător”
- 10 Binecuvântare arhierescă la hramul Bisericii „Înălțarea Domnului” din Râmnicu-Vâlcea
- 11 „Unitatea de credință și dreapta cunoaștere a lui Dumnezeu sunt coordonatele spre dobândirea Împărăției cerurilor”
- 12 „Ziua Pogorării Sfântului Duh este ziua nașterii Bisericii și ziua încadrării lumii în Biserică, prin și în Duhul Sfânt”
- 13 „Sfântul Ioan Botezătorul a fost model de sfințenie în întreaga sa viață”
- 14 „Sfinții români dau mărturie că niciodată candela rugăciunii nu a încetat să lumineze”
- 15 „Sfinții Apostoli Petru și Pavel ne învață că trebuie să păstrăm învățătura de credință și să ajungem la dreapta cunoaștere a lui Dumnezeu”
- 16 Slujbă de pomenire și recital din lirica eminesciană

- 17 Arhiepiscopia Râmnicului a oferit tablete unor elevi care nu au avut posibilități să participe la cursurile online
- 18 Sprijin pentru 774 copii care au participat la Proiectul „Alege Școala – o șansă pentru viitor!”
- 19 Membrii Asociației Tinerilor Ortodocși Sfântul Valentin la Conacul „Nicolae Bălcescu”

Slujire și filantropie

- 20 Coronavirus | Consiliere, hrană caldă, alimente de bază, materiale sanitare și sprijin pentru persoanele vulnerabile în perioada pandemiei
- 24 Asociația Liga Femeilor Creștin Ortodoxe, solidară cu persoanele vulnerabile, izolate și singure
- 26 Departamentul de misiune pentru rromi continuă derularea programelor misionare, culturale și sociale în comunitățile din județul Vâlcea

Învierea Domnului – intrarea omului în Împărăția lui Dumnezeu

*„Părinte, voiesc ca, unde
sunt Eu, să fie împreună cu Mine
și aceia pe care Mi i-ai dat, ca
să vadă slava Mea pe care Mi-ai
dat-o, pentru că Tu M-ai iubit pe
Mine mai înainte de întemeierea
lumii”*

(Ioan XVII, 24)

Preacuvioși și preacucernici părinți,
Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Postul cel Mare a trecut, sufletele noastre bucurându-se deja cu multă putere de rodul osteneții acestuia și anume de învierea noastră din moartea păcatului, prin Învierea Domnului. Postul a trecut și sărbătoarea Învierii Domnului curând va trece, însă Paștele cel veșnic, Paștile Domnului, nu va înceta niciodată, rămânând pururea în noi și făcând ca sufletul nostru să rămână în bucuria și veselia veșnică: „Acolo este sunetul celor ce prăznuiesc și corul celor ce sărbătoresc și vederea luminii veșnice. Acolo este fericitul ospăț al lui Hristos, masa bogată a veșnicilor bunătăți și băutura nouă despre care zice Hristos: «Nu voi mai bea de acum din acest rod al viței, până ce nu-l voi bea cu voi, nou, în Împărăția Tatălui Meu» (Matei XXVI, 29)”¹. Ne pregătim pentru Paștele trecător, doar

în perspectiva dobândirii Paștelui cel veșnic, pentru trecerea noastră din moartea păcatului la viața întru Hristos Domnul Cel înviat din morți.

În *Epistola întâi către Corinteni*, Sfântul Apostol Pavel, apostolul neamurilor chemat de Hristos Domnul la misiunea apostolică prin Lumina Învierii, osândește pe cei ce tăgăduiesc ori pun la îndoială Învierea, părere pe care o aveau în acea vreme îndeosebi saduchei: „Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților? Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră. Ne

pentru Paștele viitor și veșnic. Despre răbdare și bărbăție”, în *Catehezele mici*, traducere din limba greacă veche de Laura Enache, Editura Doxologia, Iași, 2018, p. 273.

¹ SFÂNTUL TEODOR STUDITUL, „Cateheza 66: Paștele acesta este un chip

aflăm încă și martori mincinoși ai lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe Care nu L-a înviat, dacă deci morții nu înviază. Căci dacă morții nu înviază, nici Hristos n-a înviat. Iar dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră, sunteți încă în păcatele voastre; și atunci și cei ce au adormit în Hristos au pierit. Iar dacă nădăjdum în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii. Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începutură a învierii celor adormiți” (*I Corinteni* XV, 12-20). Învierea Domnului nu a constituit doar un eveniment istoric, ci un eveniment ontologic și soteriologic, care a deschis neamului omenesc o nouă dimensiune, anume accesul la Împărăția lui Dumnezeu pe care o pierduse prin păcat. Învierea Mântuitorului Hristos este o înviere adusă pentru întreaga fire căzută, nu pentru propria-I Persoană, a Cuvântului lui Dumnezeu, neavând sens pentru Aceasta, El fiind Însuși Izvorul Vieții. Învierea este adusă pentru firea omenească și pentru întreaga lume căzută, prin căderea omului. Sfântul Simeon Noul Teolog, într-una din catehezele sale, explică lămurit cum Învierea lui Hristos este Învierea omului, cum este intrarea acestuia în veșnicie, prin asumarea Vieții Acestuia: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (*Matei* XVI, 24). Astfel, Noul Teolog al Bisericii noastre scria: „Învierea lui Hristos este, deci, învierea noastră, a celor ce zăcem jos. Căci Acela, necăzând vreodată în păcat, precum este scris, nici schimbându-Se câtuși de puțin din slava Lui, cum va învia sau va fi slăvit cândva, Cel ce pururea este preaslăvit și rămâne mai presus de toată puterea și stăpânia? Învierea

și slava lui Hristos, precum s-a spus, este slava noastră a celor ce zăceam jos, la pământ. Învierea și slava lui Hristos reprezintă, însă, precum s-a spus, slava noastră, care are loc, se face arătată și văzută nouă prin Învierea Lui întru noi; căci însușindu-Și o dată (prin Întrupare) cele ale noastre, cele pe care le face întru noi și le atribuie Lui Însuși. Învierea sufletului este, deci, unirea cu viața; căci așa cum trupul mort, dacă nu primește întru sine sufletul viu și nu se amestecă în chip neamestecat cu acesta, nu se spune că este și nu poate să fie viu dacă nu se unește în chip negăit și necontopit cu Dumnezeu, Care e cu adevărat viața veșnică (*I Ioan* V, 20)”². Realitatea Învierii Mântuitorului nostru este arătată în chip vădit de Sfânta Scriptură și teologia patristică, Sfântul Ignatie Teoforul, în primul secol al veacului înnoit, spunând că „El a pățit toate acestea ca să ne mântuim. A pățit cu adevărat și a înviat cu adevărat, nu cum spun unii necredincioși, că a pățit în aparență, ei existând în aparență, și, precum gândesc, așa li se va și întâmpla, că sunt fantome și draci. Eu Îl știu în Trup și după Înviere și cred că este. Când a venit la Petru și la cei dimpreună cu el, le-a zis: «Luați, pipăiți-Mă și vedeți, că nu sunt demon fără de trup» (*Luca* XXIV, 39). Și îndată s-au atins de El și au crezut, unindu-se strâns și cu trupul și cu duhul Lui. De asta au disprețuit și moartea și au fost găsiți mai presus de moarte. După înviere a mâncat cu ei și a băut cu ei, ca unul în trup, deși duhovnicește era unit cu Tatăl”³. Învierea

² SFÂNTUL SIMEON NOUL TEOLOG, „Cateheza 13: Învierea tainică cu Hristos”, *Scrieri II. Cateheze*, Editura Deisis, Sibiu, 1999, pp. 172-173.

³ SFÂNTUL IGNATIE TEOFORUL, „Epistola către Smirneni”, II, 1, III, 1-3, în *Scrierile Părinților Apostolici*, col. PSB, vol.

Domnului nu ține de credința noastră. Că vrem noi sau nu, Hristos Domnul a înviat, iar învierea Lui lucrează în lume spre a-i aduce pe toți la părtășia dragostei întru viața cea veșnică. Însă asumarea Învierii Domnului, părtășia noastră la Persoana înviată a Domnului nostru Iisus Hristos este un dat al credinței: „Tu, însă, nu crezi în învierea morților. Când va fi învierea morților, atunci vrând-nevrând vei crede; dar credința ta de atunci va fi socotită necredință, dacă nu crezi acum”⁴.

În Biserica Răsăriteană, Învierea Domnului nu este văzută și trăită doar ca o așteptare, ci ca o experiență, ca o trăire autentică și vie, care se fundamentează pe Crucea Domnului. Hristos Domnul prin moartea Sa pe Cruce a biruit moartea, iar prin Învierea Sa ne ridică pe noi din morți încă de pe acum. În felul acesta, omul dobândește puțința de a se afla întru viața veșnică, aflându-se în comuniune cu Hristos Cel înviat. Astfel, nu este suficientă credința în Învierea Domnului, ci trăirea în Învierea Sa: „Cei mai mulți oameni cred în Învierea lui Hristos, dar foarte puțini sunt cei ce o au și o văd în chip curat; cei ce n-au văzut-o însă nici nu se pot închina lui Iisus Hristos ca unui Sfânt și Domn, căci «nimeni, zice, nu poate să spună că Iisus este Domn decât numai în Duhul Sfânt» (I Corinteni XII, 3), și altundeva: „Duh este Dumnezeu și cei ce se închină Lui trebuie să I se închine în Duh și Adevăr” (Ioan IV, 24). Căci nici preasfântul cuvânt, pe care-l avem acum în fiecare zi în gură, nu spune: «Învierea lui Hristos crezând», ci: «Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Domnului Iisus, Celui singur fără de păcat». Cum deci Duhul Sfânt ne îndeamnă să zicem acum: «Învierea lui Hristos văzând», ca unii ce am văzut-o, deși n-am văzut-o, de vreme ce Hristos a înviat odată pentru totdeauna acum o mie de ani, și nici atunci nu L-a văzut cineva înviind? Oare dumnezeiasca Scriptură vrea ca noi să mințim? Să nu fie! Dimpotrivă, ea ne îndeamnă mai degrabă să spunem adevărul: și anume că în fiecare din noi, cei credincioși, are loc Învierea lui Hristos, și aceasta nu o dată, ci în fiecare clipă, atunci când, precum spuneam, Însuși Stăpânul Hristos învie întru noi, strălucind și fulgerând cu fulgerările nestrăicării și Dumnezeirii”⁵. Trupul lui Hristos are înlăuntrul Său izvorul Luminii, luminând în chip duhovnicesc pe tot omul⁶ ce se deschide prin credință Învierii

Sale, ajungând să trăiască Învierea Domnului ca prezență reală a Împărăției lui Dumnezeu în viața sa: „Părinte, voiesc ca, unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat, ca să vadă slava Mea pe care Mi-ai dat-o, pentru că Tu M-ai iubit pe Mine mai înainte de întemeierea lumii” (Ioan XVII, 24).

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Postul care tocmai s-a încheiat a fost o perioadă unică în viața noastră și, în ciuda greutății și a suferinței prin care am trecut și încă trecem, a constituit pentru noi o șansă. O șansă de a ne interioriza în noi înșine, izolându-ne de lumea tulburătoare în care trăim, spre a-L găsi acolo pe Hristos Cel înviat, conducându-ne pe fiecare, prin Învierea Lui, la Învierea noastră. Trăim vremuri de grea încercare, când greutatea suferinței, a bolii și a temerii, apasă tot mai mult nu doar asupra noastră, ci asupra întregii lumi, din cauza epidemiei, care, în ciuda izolării la care ne obligă, ar fi trebuit să ne deschidă tot mai mult către Dumnezeu, după cuvântul Său încurajator din Sfânta Scriptură: „În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea” (Ioan XVI, 33).

În aceste clipe de grea încercare nu trebuie să deznădăjduim ci să ne încredem în Dumnezeu, așa cum Însuși El i-a zis profetului Isaia: „Nu te teme

căci Eu sunt cu tine, nu privi cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău. Eu îți dau tărie și te ocoresc și dreapta Mea cea tare te va sprijini” (Isaia LXI, 10). Poate nu întâmplător a îngăduit Dumnezeu chiar acum în perioada Postului Mare această molimă asupra noastră, ci, din iubirea Sa de oameni, în chip pedagogic, ne-a făcut să ne retragem din vârtoarea acestei lumi în casele noastre și acolo, împreună, să ne deschidem tot mai mult prin rugăciune către El, găsind doar în Acesta scăparea noastră, așa cum mărturisim în rugăciunea Sfântului Ioanichie

Duminicii celei noi, despre taina Sâmbetei și a Duminicii”, 20, în *Omiliile*, vol. I, traducere din limba greacă de Dr. Constantin Daniel, revăzută de Laura Pătrașcu, Editura Anastasia, București, 2004, p. 222.

1, traducere, introducere și indici Pr. Dumitru Fecioru, Ed. IBMBOR, București, 1979, pp. 219-220.

⁴ TEOFIL AL ANTIOHIEI, „Trei cărți către Autolic”, I, VIII, în *Apologeți de limbă greacă*, col. PSB, vol. 2, traducere, introducere și note de Pr. Prof. Teodor Bodogae, Pr. Prof. Olimp Căciulă și Pr. Prof. Dumitru Fecioru, Ed. IBMBOR, București, 1980, p. 379.

⁵ SFÂNTUL SIMEON NOUL TEOLOG, „Cateheza 13: Învierea tainică cu Hristos”, pp. 173-174.

⁶ SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA, „Omilia 17: La Evanghelia

cel Mare: „Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt”. Dacă din cauza acestei molime suntem acum izolați de semenii noștri în case, atunci să facem din însingurarea noastră prilej de apropiere, de comuniune tot mai intensă cu Dumnezeu, spre a ne apropia tot mai deplin de învierea noastră prin Învierea Lui. Dumnezeu, nu de puține ori în cursul istoriei neamului omenesc, a îngăduit anumite molime, anumite încercări prin care să trecem spre a înțelege că autonomizarea ființei umane, îndepărtarea omului de Dumnezeu, îi aduce acestuia multă suferință.

Sfânta Scriptură învață că Dumnezeu îl ceartă pe cel care îl iubește și „Domnul ceartă pe cel pe care-l iubește și ca un părinte pedepsește pe feciorul care îi este drag” (*Proverbe* III, 12), așa cum ne întărește și Sfântul Apostol Pavel: „Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja, când ești muștrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește. Răbdați spre înțelepciune, Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește?” (*Evrei* XII, 5-7).

Îngăduința durerii, a suferinței, a bolii, este pedagogia lui Dumnezeu spre a ne călăuzi către Raiul pierdut, fiind prin acestea îndemnați la rugăciune, priveghere și dragoste față de semenii noștri, „bine știind că suferința aduce răbdare, și răbdarea încercare, și încercarea nădejde, iar nădejdea nu se rușinează pentru că iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfânt, Cel dăruit nouă” (*Romani* V, 3). În ceea ce privește moartea unora dintre noi, trebuie să avem în vedere în primul rând cuvintele Apostolului care zice: „Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați, ca ceilalți, care nu au nădejde, pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa (credem) că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El” (*I Tesaloniceni* IV, 13-14). Și pe drept cuvânt, așa cum aflăm în scrierile patristice: „Pentru că aceia care credem în Învierea lui Hristos credem și în învierea noastră, a celor pentru care El a murit și a înviat. Deci, unde este învierea morților, acolo lipsește durerea morții, lipsește și nerăbdarea durerii. De ce să fii îndurerat dacă nu crezi că ai pierit? De ce să suporti cu nerăbdare că s-a dus pentru un timp cel despre care crezi că se va întoarce? Ceea ce socoți moarte este plecare. Nu este de plâns cel care pleacă înainte, ci de regretat că lipsește. Și trebuie stăpânit și acest regret. De ce să-ți pierzi cumpătul că a plecat cel pe care în curând îl vei urma? De altfel, nerăbdarea în cazuri de acest fel este și o rea prevestire pentru speranța noastră și o îndepărtare de la linia dreaptă a credinței. Îl rănim pe Hristos

când nu primim cu liniște sufletească pe toți cei chemați de El ca și cum ar fi de compătimit. «Doresc — zice Apostolul — să fiu primit înapoi și să fiu cu Domnul» (*Filipeni* I, 23). Iată ce dorință frumoasă exprimă! Deci, noi înșine nu voim să urmăm dorința creștinilor, dacă suntem îndurerați și fără răbdare că alții au urmat-o”⁷.

Preacuvioși și preacucernici părinți, dreptslăvitori creștini,

Poate că toți am simțit acut, în aceste zile, apăsarea izolării în case prin neputința de a participa fizic la sfintele slujbe ale Bisericii și se simte mai ales în această perioadă când ele au o frumusețe și un parfum aparte, ce ne deschid tot mai mult către Învierea din morți a Mântuitorului ca înviere a noastră, în planul personal al fiecăruia. Dar, dacă suntem împiedicați pentru o anumită perioadă de timp pentru a participa la slujbe alături de frații noștri, să reținem că doar boala, urmare a păcatelor noastre, ne face să rămânem îndepărtați fizic de acestea, numai pentru o perioadă scurtă, nădăjduim.

Casa noastră, prin rugăciunile pe care le aducem în ea împreună cu toți ai familiei noastre să devină cu adevărat o mică biserică – ἐκκλησία μικρά, după expresia Sfântului Ioan Gură de Aur, învățând să trăim pururea și oriunde în iubirea lui Hristos și a Bisericii – ca Trup al lui Hristos extins în credincioși – adică iubirea comuniunii Sfintei Treimi împărtășită oamenilor. Chiar Sfântul Apostol Pavel amintește romanilor de Biserica de acasă: „Și Biserica din casa lor - κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν” (*Romani* XVI, 5), fiind datori, nu doar acum în vremuri grele, ci întotdeauna să Îl avem în casa noastră pe Hristos Domnul Cel înviat din morți, nu doar ca pe un oaspete, ci ca un împreună locuitor cu noi, așa cum Domnul ne învață: „Acolo unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (*Ioan* XVIII, 20).

Din păcate, prea mulți dintre noi prețuim un lucru abia după ce nu îl mai avem. Acum, când nu mai putem ajunge fizic la biserică spre a ne ruga, să conștientizăm ce dar mare avem în Biserică și să ne rugăm Domnului Cel înviat din morți să îngăduie să ne putem reîntoarce sănătoși cât mai repede în Casa Sa, căci: „mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai bine, decât a locui în locașurile păcătoșilor” (*Psalmi* LXXXIII, 11).

⁷ TERTULIAN, „Despre răbdare”, IX, în *Apologeti de limbă latină*, col. PSB, vol. 3, traducere de Prof. Nicolae Chițescu, Eliodor Constantinescu, Paul Papadopol și David Popescu, introducere, note și indici de Prof. Nicolae Chițescu, Editura IBMBOR, București, 1981, p. 191.

Sunteți despărțiți însă doar fizic de biserică, căci preoții vă pomenesc la fiecare slujbă pe fiecare dintre frățiile voastre, care ați cerut acest lucru, ei slujind în această perioadă nu doar Sfânta Liturghie, ci toate slujbele Bisericii noastre, făcând rugăciuni speciale, după cum bine știți, ca Dumnezeu să îndepărteze această ispită de la noi.

Însă este vremea să îndesim tot mai mult rugăciunea fiecare în casele noastre! Să ne rugăm cu mai multă osârdie Maicii Domnului, mama fiecăruia dintre noi, ca una care este preacinstită de către credincioșii Bisericii noastre, mai ales din Eparhia Râmnicului, aici unde sunt atâtea icoane făcătoare de minuni ale acesteia. Să ne rugăm mai stăruitor ocrotitorilor Arhiepiscopiei noastre, Sfântului Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului, întemeietorul eparhiei, Sfântului Ierarh Calinic, marele făcător de minuni, care nu o dată a salvat episcopia noastră, Sfântului Cuvios Grigorie Decapolitul, ale cărui moaște aduc atâtea vindecări și daruri duhovnicești binecredincioșilor creștini, Sfântului Voievod Constantin Brâncoveanu și Sfinților Cuvioși Antonie de la Iezer, Neofit și Meletie de la Stânișoara și Daniil și Misail de la

Turnu, sihaștrii cei cu mare trecere înaintea lui Dumnezeu!

În aceste vremuri grele pentru noi toți, vă transmit părinteasca mea binecuvântare, asigurându-vă că vă pomenesc atât la slujbele bisericii, cât și la rugăciunea personală, pe fiecare dintre voi, credincioși și clerici ai Arhiepiscopiei Râmnicului.

Ne rugăm ca Sfânta Sărbătoare a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos să aducă în sufletele noastre, ale tuturor, bucuria și Lumina cea neînserată, dăruindu-vă pace și sănătate, și revărsând milostivirea Sa peste toți, spre deplina împărtășire din iubirea Sa cea veșnică, reintrând pentru veșnicie în Împărăția Sa cea cerească.

Hristos a înviat!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și către Hristos Domnul, Cel Înviat din morți, rugător,

† VARSANUFIE
Arhiepiscopul Râmnicului

„Mântuitorul îi descoperă femeii samarinence că apa cea vie este Cuvântul lui Dumnezeu”

Cu mult dor am așteptat duminica aceasta, pentru a ne ruga împreună”, sunt cuvintele pe care Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, le-a așezat în sufletele credincioșilor care au fost prezenți duminică, 17 mai, la Sfânta Liturghie săvârșită în fața Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea.

Tâlcuind pericopa evanghelică, Înaltpreasfinția Sa a relatat întâlnirea dintre Mântuitorul Hristos și femeia samarineancă. Aceasta, „venind la fântâna lui Iacob din orașul Sihar, L-a aflat acolo pe Fiul lui Dumnezeu. Fără a-L cunoaște, femeia rămâne mirată de cererea Mântuitorului de a primi apă și, de aceea, întreabă: «Tu, Care ești iudeu, cum ceri să bei apă de la mine, care sunt femeie samarineancă?»».

Mântuitorul îi descoperă femeii samarinence că apa cea vie este Cuvântul lui Dumnezeu: «dacă cunoșteai harul lui Dumnezeu și Cine este Cel Care ți-a zis: dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie». Deși la început nu putea înțelege despre ce apă este vorba, treptat însă femeia Îl mărturisește pe Fiul lui Dumnezeu ca fiind un Prooroc, iar mai apoi, în comunitate, le arată și celorlalți că Acela pe Care Îl întâlnise la fântâna lui Iacob și Care îi descoperise tainele vieții sale nu este altul decât Mesia Cel așteptat, Dumnezeu adevărat. Locuitorii acelei cetăți L-au rugat pe Mântuitorul să rămână cu ei mai multe

zile. „Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui. Iar femeii îi ziceau: «Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii». Mărturisirea comunității este cea mai frumoasă din Noul Testament. Nici unul dintre cei pe care i-a vindecat nu a mărturisit atât de clar că El este Cel așteptat, Mântuitorul.

După Înviere, femeia a fost botezată de Sfântul Apostol Petru și a primit numele Fotini (cea luminată), fiind socotită întocmai cu apostolii, pentru că L-a propovăduit pe Mântuitorul nu doar în cetatea Sihar, ci în tot nordul Africii, până în Cartagina, împreună cu fiii ei, Iosif și Victor.

Întâlnirea personală cu Mântuitorul Hristos declanșează în lăuntrul omului vocația creștină, duhovnicească, întrucât «Duhul Însuși mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu» (Romani VIII, 16)”. Închinarea adevărată este în casa lui Dumnezeu; închinarea este cu inima aplecată înaintea Lui și cu sufletul înălțat către El.

De aceea, fiecare credincios este chemat personal ca, prin curățirea de patimi, prin rugăciune, să devină sălaș al Duhului Sfânt și, în același timp, să se facă părtaș de darurile care izvorăsc din Persoana Mântuitorului Hristos, Cel Înviat”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

„Iubirea lui Hristos s-a transformat în balsam vindecător”

Mântuitorul Hristos a schimbat și schimbă vieți, arătându-ne că numai iubirea lui Dumnezeu ne poate scoate din necazurile, nevoile și ispitele cotidiene”, le-a transmis Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, preoților și credincioșilor care au fost prezenți duminică, 24 mai, la Sfânta Liturghie săvârșită la Biserica Toți Sfinții din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

Continuând cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a evidențiat faptul că „apropierea Mântuitorului de acest orb, pentru că aflăm din Sfânta Evanghelie că inițiativa a aparținut întru-totul Fiului lui Dumnezeu, reprezintă un nou act de manifestare a dragostei Sale. Fiul lui Dumnezeu S-a coborât la noi oamenii spre a ne înnoi, pentru a ne schimba duhovnicește, spre a ne transforma din oameni pământești în oameni cerești, înduhovniciți, plini de iubire dumnezeiască. Poate și de aceea nu a fost neobișnuit ca Sfinții Apostoli să întrebe: «Învățătorule, cine a păcătuit; acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?» (Ioan IX,2), pentru că după vindecarea slăbănogului, Mântuitorul îi spusese aceluia: «Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ceva mai rău» (V,14).

Cu aceeași nemărginită iubire, Hristos Domnul le descoperă că «nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu». De aceea, nimeni să nu fie nepăsător față de lucrarea lui Dumnezeu, «Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină» (I Timotei II,4).

Treptat, Mântuitorul începe să le descopere că trebuie să împlinească lucrările Celui Care L-a trimis și Se arată a fi Lumină a lumii. Le vorbise și mai înainte despre aceasta: «Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții» (Ioan VIII, 12), iar acum, prin vindecarea acestui orb din naștere, Izvorul lumii își arată dumnezeirea într-un act de tămăduire mai presus de înțelegerea minții omenești. Nu îl vindecă doar prin cuvânt, ci a făcut tină și a uns cu aceasta ochii orbului, pe care l-a trimis la scăldătoarea Siloamului. „Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând”, spune evanghelistul Ioan, arătând de fapt credința, ascultarea și recunoștința față de Mântuitorul Hristos. Iubirea Fiului lui Dumnezeu se

transformase în balsam vindecător pentru cel care fusese orb din naștere.

Minunea nu a fost trăită în același mod de comunitate care sădește dezbinare între locuitori și neîncredere în actul tămăduitor. Pentru că era ziua sâmbetei, fariseii îl numesc pe Mântuitorul „un om păcătos” și chiar puseseră la cale „că, dacă cineva va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă” (Ioan IX, 22).

De aceea, părinții celui vindecat, deși trăiau minunea propriilor vieți, se ferec să recunoască actul dumnezeiesc al tămăduirii fiului lor, care, a doua oară fiind întrebat despre Cel Care l-a vindecat, mărturisește sfințenia Fiului lui Dumnezeu: «Tocmai în aceasta stă minunea: că voi nu știți de unde este și El mi-a deschis ochii. Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acesta îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu n-ar putea să facă nimic» (Ioan IX, 30-33).

Pentru îndrăzneala de a-L propovădui pe Hristos, a fost alungat din sinagogă. Nu rămâne deznădăjduit pentru că, încă o dată, Mântuitorul îl caută și rămâne în dialog cu el: «Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a zis: Dar cine este, Doamne, ca să cred în El? Și a zis Iisus: L-ai și văzut! Și Cel ce vorbește cu tine, Acela este. Iar el a zis: Cred, Doamne. Și s-a închinat Lui» (Ioan IX, 35-38).

Vedem, așadar, că orbul nu a primit doar vederea trupească, ci și-a deschis mintea și sufletul, spre a primi lumina lui Dumnezeu, căpătând îndrăzneală de a-L mărturisi pe Dumnezeu și de a-i lumina pe ceilalți. Nu luminează de la el însuși, ci lumina lui Hristos devine strălucitoare în el. Nu omul devine izvor al luminii, ci el doar o face să strălucească pentru ceilalți”, a încheiat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

Binecuvântare arhierescă la hramul Bisericii „Înălțarea Domnului” din Râmnicu-Vâlcea

***L*a fel cum Hristos Cel înviat din morți a intrat în slava Tatălui, credincioșii vor învia cu El în slavă și vor ajunge la vederea «față către față» a lui Dumnezeu”, i-a încredințat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, pe toți cei care au participat la Sfânta Liturghie la Biserica Înălțarea Domnului din cartierul Ostroveni a municipiului Râmnicu-Vâlcea.**

Chiriarhul Râmnicului a reliefat permanenta stare de bucurie și comuniune pascală, precizând că „deplina descoperire și manifestare finală a comuniunii reale a lui Dumnezeu cu oamenii, care a început în veacul acesta, nu se va sfârși decât la învierea lor în slavă și înălțarea la cer.

În acest sens, Sfântul Grigorie Palama învăța: «Mântuitorul Hristos Își arată și pe față puterea Lui atotputernică, învingând moartea cu trupul și înviind a treia zi din morți, urcându-Se la cer și șezând de-a dreapta Tatălui, împreună cu acest trup pe care l-a purtat pentru noi și în care a

murit, încredințându-ne astfel învierea din morți, restaurarea în ceruri și moștenirea Împărăției, în cazul în care și noi, imitându-L, după putință, vom birui cu dreptate pe începătorul păcatului».

Lucrarea noastră din această perioadă are ca scop pregătirea pentru a-L primi, cu adevărat, pe Hristos Domnul, pentru a-I urma și a-L mărturisi lumii întregi.

Sfântul Maxim Mărturisitorul consideră că urmarea lui Hristos este o manifestare de la sine înțeleasă a iubirii credinciosului față de El: «Cel ce iubește pe Hristos desigur că Îl și imită, după putere». În acest sens, trebuie înțeles și faptul că Hristos Însuși Și-a chemat ucenicii să învețe din pilda Lui și să își rânduiască viața după aceasta: „Că v-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan XIII, 15).

După chipul luminii lui Hristos și omul trebuie să se facă lumină lumii. Persoana umană răspândește astfel lumină în lume, vestindu-L pe Hristos prin viața sa”, a arătat Înaltpreasfinția Sa.

„Unitatea de credință și dreapta cunoaștere a lui Dumnezeu sunt coordonatele spre dobândirea Împărăției cerurilor”

„Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni, III, 26-27), sunt cuvintele Sfântului Apostol Pavel pe care Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, le-a împărtășit preoților și credincioșilor duminică, 31 mai, la Biserica Adormirea Maicii Domnului din municipiul Drăgășani.

În cuvântul de învățătură rostit cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa a precizat: „Biserica îi cinstește în mod aparte în duminica aceasta pe Sfinții Părinți de la Sinodul I Ecumenic, cei care au arătat că unitatea duhovnicească a Bisericii, dată de Hristos Domnul în Duhul Sfânt, presupune de la noi o responsabilitate mare. Cunoscuta afirmație a Sfântului Ciprian „extra Ecclesiam nulla salus” (în afara Bisericii nu există mântuire) exprimă în chip real învățătura Mântuitorului Hristos că, în afara comuniunii de iubire, bazată pe dreapta credință, nu există mântuire.

Sfinții Părinți care au participat la Sinodul I Ecumenic au mărturisit că Domnul nostru Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat, egal cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Schimbarea și a unei singure litere din Simbolul de credință de la Niceea înseamnă diminuarea măreției și generozității darurilor lui Dumnezeu, înseamnă alterarea învățăturii de credință ortodoxe”.

Chiriarhul Râmnicului a vorbit și despre responsabilitatea pe care o avem față de aproapele nostru, ca și acesta să rămână statornic în credință:

„fiecare persoană, ca membru al Bisericii, nu doar că trebuie să se îngrijească de sine, păzindu-se de păcat ca slăbire a unității eclesiale, ci trebuie să se îngrijească cu responsabilitate și iubire jertfelnică de aproapele lui, după cum și Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă: «să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, silindu-vă să păziți unitatea Duhului, întru legătura păcii. Este un trup și un Duh, precum și chemați ați fost la o singură nădejde a chemării voastre; este un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și Tatăl tuturor, Care este peste toate și prin toate și întru toți. Iar fiecăruia dintre noi, i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos» (Efeseni IV, 2-7).

Să apărăm cu tărie dreapta credință, arătând prin dreapta lucrare că suntem modele vii pentru copiii noștri. Să fim cu adevărat stâlpii de apărare a Bisericii, pentru că Hristos cere de la noi lucrul acesta”, a fost îndemnul cu care Înaltpreasfinția Sa a încheiat cuvântul de învățătură.

„Ziua Pogorării Sfântului Duh este ziua nașterii Bisericii și ziua încadrării lumii în Biserică, prin și în Duhul Sfânt”

Prin Pogorârea Sfântului Duh, Biserica devine locul reîntâlnirii omului cu Dumnezeu, al unității dintre cele de sus cu cele de jos”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în Duminica Rusaliilor, la Catedrala Arhiepiscopală din Râmnicu-Vâlcea.

„Cu nespusă bucurie duhovnicească preamărim pe Dumnezeu la sărbătoarea Pogorării Sfântului Duh asupra Sfinților Apostoli adunați în ziua Cincizecimii în foisorul din Ierusalim, precum și asupra celor ce au fost de față la acest fapt minunat”, a continuat Înaltpreasfinția Sa.

„Sfântul Duh este, potrivit Sfântului Vasile cel Mare, «izvorul sfințirii care nu seacă din pricina mulțimii celor ce se împărtășesc din el». Orice lucrare sfințitoare se săvârșește prin invocarea puterii îndumnezeitoare a Sfântului Duh.

Sfântul Duh este Cel Care înnoiește firea noastră. «Sunt cuprins de spaimă – spune Sfântul Grigorie de Nazianz – când cuget la bogăția numirilor: Duhul lui Dumnezeu, Duhul lui Hristos, înțelepciunea lui

Hristos, Duhul înfierii. El ne creează din nou în botez, în înviere. El suflă unde voințe. Izvor al luminii și al vieții, El face din mine o Biserică, mă îndumnezeiește, mă desăvârșește, o ia înaintea botezului și este căutat după botez. Tot ceea ce face Dumnezeu, El face. El Se înmulțește în limbi de foc și înmulțește darurile, El creează propovăduitori, apostoli, prooroci, păstori, dascăli. El este un alt Mângâietor».

De aceea, trebuie să devenim părtași ai vieții celei adevărate, întrucât «suntem păstrați în existență, alipiți de El și, păzind sfânta poruncă dată nouă, silindu-ne să păstrăm binele nobilei dobândite, adică să nu supărăm pe Duhul cel Sfânt sălășluit în noi, prin Care se înțelege că locuiește în noi Dumnezeu», după cum învață Sfântul Chiril al Alexandriei.

Să căutăm și noi ca, răspunzând chemării lui Dumnezeu și primindu-L în inima noastră, să devenim mlădițe roditoare ale credinței, închinându-ne cu totul viața lui Dumnezeu”, a încheiat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

*„Sfântul Ioan
Botezătorul a fost
model de sfințenie în
întreaga sa viață”*

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Stănișoara.

Descoperind preoților și credincioșilor care au participat la Sfânta Liturghie misiunea Înaintemergătorului Domnului, Înaltpreasfinția Sa a subliniat: „Sfântul Ioan Botezătorul rămâne un model de sfințenie și, de aceea, Mântuitorul ne-a încredințat că «nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el» (Matei XI,11). «Fost-a om trimis de Dumnezeu, numele lui era Ioan», spune Sfântul Evanghelist Ioan. Este cel mai mare om născut din femeie, pentru că ne amintim de propovăduirea și misiunea sa vestită încă din Vechiul Testament (Matei III, 2-3; Marcu I, 2-4), dar în mod special de momentul extraordinar al Teofaniei de la Iordan (Matei III, 13-17; Marcu I, 9-11). Toți proorocii au vorbit, au proorocit și au scris despre Cel Care avea să vină, fără să-L vadă, însă Ioan L-a văzut pe Mântuitorul și nu numai că L-a văzut, dar L-a și arătat lumii, spunând: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii!» (Ioan I, 29). Este, în același timp, cel mai mic din Împărăția lui Dumnezeu, pentru că nu a apucat să vadă slava Învierii Mântuitorului Hristos, așa cum au văzut-o apostolii, întrucât a fost omorât de invidia unei femei păcătoase, Irodiada, cumnata regelui Irod, pe care și-o luase de țiuioare.

«Oameni aleși» erau și părinții Sfântului Ioan Botezătorul, Zaharia și Elisabeta, care ajunși la o vârstă înaintată fără a avea copii, s-au învrednicit de binecuvântarea lui Dumnezeu pe măsura vieții

curate pe care o purtau și a credinței statornice. Sfântul Evanghelist Luca vorbește despre Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul, ca fiind cea care s-a umplut de Duhul Sfânt (Luca I, 41), iar despre pruncul ei, astfel: «din pântecul ei se va umple de Duhul Sfânt» (Luca I, 15). «Și Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duh Sfânt și a proorocit» (Luca I, 67).

La Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, profetic, se răspunde la întrebarea: «Ce va fi oare acest copil? Căci mâna Domnului era cu el» (Luca, I,66). Răspunsul este oferit de tatăl copilului, Zaharia care, proorocind, a zis: «Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, ca să gătești calea Lui, Să dai poporului Său cunoștința mântuirii întru iertarea păcatelor» (Luca I 76-77).

De aceea, nu întâmplător Sfântul Ioan Botezătorul începe activitatea sa de pregătire a omului spre venirea Împărăției lui Dumnezeu prin cuvintele: «pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor!» (Matei III, 2). Pocăința, ca lucrare permanentă de schimbare a minții omului, de înlocuire a propriilor judecăți, în favoarea Cuvântului lui Dumnezeu, reprezintă posibilitatea mărturisirii Mântuitorului Hristos nu ca fiind ceva exterior omului, ci Duhul Sfânt Îl mărturisește pe Cuvântul din inima acestuia. Sfântul Grigorie Palama spune într-o omilie că pocăința este începutul, mijlocul și sfârșitul vieții creștine.

Mărturia Sfântului Ioan Botezătorul despre Fiul lui Dumnezeu ca Miel al Jertfei în Biserică a avut un efect deosebit asupra ucenicilor lui, încredințându-i că mântuirea ține și de modul în care Îl mărturisim sau nu Îl mărturisim pe Hristos înaintea oamenilor, a arătat Înaltpreasfinția Sa.

**„Sfinții români
dau mărturie
că niciodată
candela
rugăciunii nu
a încetat să
lumineze”**

În Duminica Sfinților Români, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a binecuvântat preoții și credincioșii Parohiei Cocoru din comuna Galicea, Protopopiatul Râmnicu-Vâlcea.

Împărtășind preoților și credincioșilor care au participat la Sfânta Liturghie cuvânt de binecuvântare și de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a subliniat: „cinstirea sfinților români scoate în evidență faptul că sfințenia este parte din structura sufletului celui botezat în Biserica Ortodoxă. Apostolatul, lucrarea mărturisitoare, nu s-a manifestat în ținuturile strămoșești doar ca o simplă activitate misionară a Bisericii, ci a însemnat statornicirea prezenței plenare a Cuvântului, după cum ne încredințează Sfântul Apostol Pavel: „Luând voi cuvântul ascultării de Dumnezeu de la noi, nu l-ați primit ca pe un cuvânt al oamenilor, ci, așa precum este într-adevăr, ca pe un cuvânt al lui Dumnezeu, care și lucrează întru voi cei ce credeți” (I Tesaloniceni II, 13).

Spiritualitatea românească reprezintă pentru noi scara duhovnicească pe care s-au așezat, rând pe rând, părinții duhovnicești și ucenicii lor: domnitori mărturisitori ai dreptei credințe, ierarhi cu viață sfântă, monahi preocupați mereu de filocalie, de rugăciune, de priveghere și mai ales de mântuire, nobili sau simpli țărani pentru care mărturisirea credinței, bunătatea, facerea de bine, cumpătarea și dreptatea au devenit valori existențiale. Ctitori de lăcașuri sfinte, de așezăminte filantropice ori instituții de învățământ, mărturisitori în timpul prigoanelor ori în temnițe, pustnici și rugători în locuri neștiute, sfinții români păstrează întreolaltă frumusețea mărturisirii Preasfintei Treimi în grai

românesc, dând mărturie că niciodată candela rugăciunii nu a încetat să lumineze.

Poporul dreptcredincios și-a afirmat întotdeauna unitatea în timp și spațiu. Întregul popor binecredincios care Îl urmează pe Hristos Domnul în și prin Duhul Sfânt formează nu doar o unitate spirituală, ci și socială, pentru că: „toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească; și toți aceeași băutură duhovnicească au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească ce îi urma. Iar piatra era Hristos” (I Corinteni X, 3-4).

Bisericele și mănăstirile românești nu au fost doar locașuri de rugăciune, ci aici s-au organizat biblioteci și școli de copişti și caligrafi, s-au înființat ateliere de sculptură în piatră și lemn, ateliere de broderie, școli de pictură murală și icoane. Monahii-copişti erau învățați să scrie nu doar literă frumoasă, ci și arta majusculilor, a chenarelor și a vinietelor, constituind astfel, după cum se va aprecia mai târziu, o însemnată filă din istoria culturii românești. Acestea nu au diminuat lucrarea sfințitoare. Ele s-au descoperit a fi roade bineplăcute ale iubirii față de Dumnezeu, față de semeni și față de neam.

Astfel, sfinții români s-au învrednicit a tâlcui tainele credinței atât prin cuvinte alese, cât și prin nevoințele nepătimirii, învățând pe toți, prin pilda vieții lor, să se roage fără încetare și întru smerenie, să împlinească fără lenevire poruncile Mântuitorului Hristos”, a spus Chiriarhul Râmnicului.

„Sfinții Apostoli Petru și Pavel ne învață că trebuie să păstrăm învățătura de credință și să ajungem la dreapta cunoaștere a lui Dumnezeu”

Întărirea unității întru dreapta credință și creșterea în cunoașterea lui Dumnezeu sunt principalele coordonate pe care Sfinții Apostoli Petru și Pavel ni le-au rânduit, spre dobândirea veșnicei bucurii din Împărăția lui Dumnezeu. Pe acestea le vom avea în măsura în care vom reuși să creștem întru Hristos, spre asemănarea cu Dumnezeu”, a subliniat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la finalul Sfintei Liturghii săvârșită la Paraclisul Arhiepiscopal Sfinții Apostoli Petru și Pavel din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

Înaltpreasfinția Sa i-a arătat cei doi apostoli ca fiind modele de mărturisire a Evangheliei nu doar prin cuvinte măiestrite, ci și prin faptele lor, ca aceia care au primit cununa muceniciei: „Prin activitatea lor, Sfinții Apostoli Petru și Pavel ne-au arătat că dreapta credință și mărturisirea ei reprezintă atât elementul de unitate între creștini, cât și garanția prezenței Cuvântului lui Dumnezeu în inima omului, o garanție a dinamismului duhovnicesc, a transformării omului de la chip spre asemănare.

Asumarea viețuirii întru Hristos în modul cel mai concret a fost însă martirajul. Și unul și celălalt au depus mărturie, garanție a adevărului învățăturii, prin sângele lor, prin viața lor, la Roma, în anul 67. Și-au asumat cununa muceniciei ca aceia care se încredințaseră pe deplin că Învierea Domnului

fusese momentul care schimbase fundamental devenirea lumii și a omului. Sfârșitul vieții pământești devine pragul de intrare în Împărăția lui Dumnezeu și comuniunea sfinților. Acest lucru se datora activității răscumpărătoare săvârșită de Fiul lui Dumnezeu Întrupat Care, prin Jertfa de pe Cruce, S-a făcut cheazășie a ridicării noastre împreună cu El.

Viața creștină autentică este reprezentată, așadar, de permanenta luptă pentru dobândirea Împărăției celei cerești, prin transformarea duhovnicească a omului, spre creșterea lui de la chip la asemănarea cu Dumnezeu. Această transformare se realizează cu mult efort, dar mai cu seamă cu ajutorul Preabunului Dumnezeu prin mijlocirile sfinților bineplăcuți Lui”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie.

Slujbă de pomenire și recital din lirica eminesciană

„Pășiți încet, cu grijă
tăcută, feții mei,/ Să nu-i
călcați nici umbra, nici
florile de tei,/ Cel mai
chemat s-aline, din toți,
și cel mai teafăr/ Și-a
înmuiat condeii de-a
dreptul în luceafăr”

Tudor Arghezi,
*Inscripție pe amfora
LUI.*

Râmniceni, iubitori ai liricii eminesciene, au participat luni, 15 iunie, la o serie de manifestări cultural-religioase, prilejuate de împlinirea a 131 de ani de la mutarea la cele veșnice a poetului național Mihai Eminescu.

Manifestările cultural-religioase au debutat cu slujba de pomenire a poetului Mihai Eminescu, care a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, în prezența unui auditoriu format din iubitori ai liricii eminesciene. Slujba Parastasului a fost săvârșită în fața bustul poetului Mihai Eminescu, aflat în incinta Centrului Eparhial al Râmnicului.

La finalul slujbei, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a acordat „Crucea Râmnicului”, cea mai înaltă distincție a Eparhiei, unor personalități care s-au distins în peisajul cultural vâlcean.

Manifestările comemorative au continuat în fața teiului și a bustului poetului național Mihai Eminescu cu un recital din lirica eminesciană, intitulat „La steaua care-a răsărit...”, susținut de membri din Forumul Cultural al Râmnicului și alți poeți vâlceni.

Poet, prozator și jurnalist român, Mihai Eminescu a fost și este considerat de români și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română. Deloc întâmplător, Nichita Stănescu spunea că „vorba și scriitura ne rămân puține în fața lui, dar nu atât de puține ca să nu-l înălțăm tot mai sus, generație de generație, an de an”. Dorul de Eminescu se ostiește în fața bustului pe care Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie l-a așezat în anul 2016, spre a inspira și descoperi libertatea formelor de exprimare, a metaforei literare ori artistice izvorâte, în mod cert, din experiența duhovnicească a acestui spațiu.

Arhiepiscopia Râmnicului a oferit tablete unor elevi care nu au avut posibilități să participe la cursurile online

La inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopia Râmnicului a oferit tablete unor elevi care nu au avut posibilități să participe la cursurile online desfășurate la nivelul fiecărei unități de învățământ.

Ministerul Educației și Cercetării a făcut un apel către Patriarhia Română pentru ajutorarea elevilor din familii sărace. Centrul Eparhial a inițiat o amplă acțiune educativ-socială pentru sprijinirea elevilor prin oferirea unor mijloace care să faciliteze accesul la continuarea studiului.

Prioritar, suportul a fost oferit elevilor din anii terminali ai studiilor gimnaziale și liceale, care în această perioadă s-au pregătit pentru încheierea anului școlar și examenele de absolvire. Deși numărul elevilor care aveau nevoie de laptop-uri și tablete era unul însemnat, prin conlucrarea sectoarelor învățământ și social-filantropic ale Arhiepiscopiei Râmnicului, au fost oferite tablete unor elevi care au obținut rezultate deosebite la învățătură, urmând să fie identificate și alte mijloace concrete de sprijire a elevilor, la nivelul fiecărei comunități.

Recunoștința elevilor față de sprijinul primit a descoperit bucuria nemărginită de a participa la cursuri: „sunt foarte fericit pentru primirea tabletei, întrucât pot participa la cursurile online alături de cadrele didactice pentru a continua studiile. Mulțumesc Arhiepiscopiei Râmnicului pentru acest binevenit dar”, au fost gândurile așternute de Mihai Tiberius V. (14 ani), elev în clasa a VIII-a la Școala Gimnazială nr. 5 din municipiul Râmnicu-Vâlcea. Alături de el, o altă colegă din clasa a VIII-a a aceleiași școli, Nicoleta F. și-a arătat bucuria de a primi șansa de a se pregăti pentru admiterea la liceu.

„Am trăit cu emoție de la începutul clasei a VIII-a pentru că urma să susțin examenul în urma căruia să intru la liceu. Emoția s-a transformat în teamă și nesiguranță din luna martie când au fost suspendate cursurile la școală și, deși am căutat să învăț singură în această perioadă, neputând participa la cursuri alături de ceilalți colegi, simțeam un mare gol în sufletul meu. De când am primit vestea că voi avea o tabletă, nu-mi mai puteam stăpâni emoțiile și parcă nu-mi venea să cred că acest lucru mi se întâmplă mie. Mulțumesc, mulțumesc, mulțumesc ...”, a spus Maria T.

Sprijin pentru 774 copii care au participat la Proiectul „Alege Școala – o șansă pentru viitor!”

774 de copii din parohiile Bujoreni, Mihăești, Drăgoești și Dănicei, care au fost cooptați pentru derularea activităților educaționale în cadrul proiectului „Alege Școala – o șansă pentru viitor!”, au primit daruri din partea coordonatorilor.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, și sub coordonarea părintelui Cristian Bănuță, consilier eparhial al Sectorului Învățământ și Activități cu tineretul, copiii au fost premiați pentru participarea la activitățile educaționale derulate în cadrul proiectului „Alege Școala – o șansă pentru viitor!”. La manifestările festive,

alături de copii au fost cadrele didactice implicate în proiect, preoți și formatori din cadrul Patriarhiei Române. Premiile au constat în articole vestimentare și încălțăminte.

„Întâlnirea cu copiii a fost un moment extrem de emoționant, pentru că nimic nu poate fi mai frumos și mai de prețuit decât bucuria pe care o răspândește un copil fericit, o bucurie care vine din lucruri mărunte. Acești copii ne încântă nu numai cu zâmbetul lor sincer și modul în care se bucură de lucruri mărunte, ci și cu dorința lor de a se implica în activitățile derulate în cadrul proiectului «Alege Școala – o șansă pentru viitor!». De aceea, pentru continuarea firească a procesului de învățare, copiii au realizat activități online în această perioadă prin intermediul grupurilor de WhatsApp. Toate aceste activități din cadrul proiectului au avut rolul de a dezvolta abilități, de a preveni abandonul școlar și de a învăța cât de important este să dăruiești, să ajuți și să faci fapte bune”, a precizat diaconul Cristian Balaci, coordonatorul activităților educaționale ale proiectului „Alege Școala – o șansă pentru viitor!” în comuna Bujoreni.

Proiectul „Alege Școala – o șansă pentru viitor!” a fost derulat de Arhiepiscopia Râmnicului în cadrul parteneriatului încheiat între Patriarhia Română și World Vision România.

Membrii Asociației Tinerilor Ortodocși Sfântul Valentin la Conacul „Nicolae Bălcescu”

Asociația Tinerilor Ortodocși Sfântul Valentin a organizat sâmbătă, 19 iunie, o excursie tematică pentru copii și tineri din municipiul Râmnicu-Vâlcea la Muzeul Memorial „Nicolae Bălcescu”.

Activitatea educațională a fost coordonată de preoții Siluan-Dumitru Scurtu și Gabriel Moșteanu, slujitori la Paraclisul Arhiepiscopal Buna Vestire din Râmnicu-Vâlcea, și a avut menirea de a face o incursiune în cultura și spiritualitatea satului românesc prin prisma familiei.

„Elevi, tineri, părinți, dar și membrii Asociației Tinerilor Ortodocși Sfântul Valentin a Arhiepiscopiei Râmnicului, toți au fost cooptați într-o activitate cultural-duhovnicească a Biroului de învățământ și activități cu tineretul, care a fost desfășurată la Muzeul Memorial Nicolae Bălcescu. Mai întâi, au fost

vizitate muzeul, biserica de lemn din parcul conacului, iar apoi au fost interpretate cântări religioase, dar și laice. În cadrul vizitei tematice a fost susținută o cateheză despre familia creștină, fiind evidențiate puterea exemplului și necesitatea prezenței unor modele care să-i ajute în creșterea frumoasă. Apoi, membrii Corului de copii «Brevis» al Arhiepiscopiei Râmnicului, coordonați de părintele Siluan-Dumitru Scurtu, au interpretat câteva cântări dedicate familiei și naturii. După vizitarea conacului, cei prezenți s-au deplasat la Alea Terapeutică, un parc de relaxare în aer liber, unde au desfășurat activități recreative și sportive, au purtat discuții privind evoluția și rolul pe care familia l-a avut și îl are în societate”, a precizat părintele Gabriel Moșteanu, vicepreședintele Asociației Tinerilor Ortodocși Sfântul Valentin a Arhiepiscopiei Râmnicului.

Coronavirus | Consiliere, hrană caldă, alimente de bază, materiale sanitare și sprijin pentru persoanele vulnerabile în perioada pandemiei

În contextul pandemiei cu noul coronavirus (COVID – 19) și a instituirii stării de urgență națională, Arhiepiscopia Râmnicului a oferit în această perioadă suport duhovnicesc și ajutor concret pentru persoanele vulnerabile.

Întrucât măsurile succesive privind limitarea libertății de mișcare și întrunire au afectat viața religioasă publică, credincioșii au putut menține prin telefon legătura cu preoții, fiind organizat și un program de asistență religioasă în cadrul Sectorului Social al Arhiepiscopiei Râmnicului.

Pentru un mod de acțiune unitar și corelat cu eforturile instituțiilor statului care au avut atribuții în domeniu, s-a recomandat desfășurarea activităților filantropice prin organizarea unor grupuri de acțiune alcătuite din preoți, diaconi, cântăreți bisericești și voluntari care au identificat cazurile bătrânilor și persoanelor vulnerabile, precum și posibilitățile concrete prin care a fost

oferit sprijinul.

Grupurile de acțiune au cooperat cu autoritățile publice locale, pentru eficiență în acțiune dar și pentru respectarea riguroasă a dispozițiilor legale.

Hrană caldă, alimente de bază, materiale sanitare, sprijin pentru persoanele vulnerabile în perioada pandemiei

După instaurarea stării de urgență, mai multe familii din cuprinsul Arhiepiscopiei Râmnicului au primit hrană caldă, alimente de bază, materiale sanitare, sprijin pentru plata unor facturi sau cumpărarea medicamentelor.

Astfel, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, prin implicarea Sectorului Social, protoierilor și parohiilor, în perioada 20 martie -3 aprilie, 894 persoane au primit sprijin material în valoare de 24687 lei.

Eparhia a continuat, de asemenea, activitatea socială desfășurată prin cele 42 structuri instituționale. Prin programele sociale ale celor patru protoierii, 100 persoane au primit zilnic masa de prânz, iar în cadrul proiectului „Masa pe roți”, 80 persoane vârstnice au beneficiat zilnic de masă caldă, dar și de îngrijire igienico-sanitară periodică.

În perioada 4-10 aprilie, un număr de 767 de familii aflate în situație de risc din județul Vâlcea au primit pachete cu alimente de bază pentru asigurarea necesităților de hrană și produse igienico-sanitare, prin implicarea parohiilor. Suma totală cheltuită a fost în valoare de 47.346 lei.

În Săptămâna Patimilor și în Săptămâna Luminată, Parohia *Toți Sfinții* din municipiul Râmnicu-Vâlcea a oferit pachete cu alimente persoanelor vârstnice, familiilor cu venituri reduse și persoanelor izolate la domiciliu. Valoarea totală a acestor ajutoare a fost de 6.423 lei.

Pachetele au fost alcătuite de voluntari din parohie, iar părintele paroh Constantin Cârstea le-a împărțit beneficiarilor.

„Lucrarea Bisericii în societate descoperă responsabilitatea și dragostea față de aproapele: «Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții» (Ioan IV, 13). Am acordat în această perioadă o atenție aparte persoanelor afectate de actuala criză. Biserica a fost permanent un sprijin real pentru cei aflați în suferință, oferind alinare sufletească și sprijin concret în rezolvarea unor probleme de natură socială. Vorbim, așadar, de o amplă lucrare desfășurată de preoții slujitori ai parohiei și de enoriași, încredințându-i pe cei care sprijină această activitate socială de continua pomenire în

rugăciunile Bisericii și de mulțumirea și recunoștința noastră și a tuturor celor pentru care ajutorul primit este determinant în depășirea situației de criză”, a subliniat părintele Constantin Cârstea.

Arhiepiscopia Râmnicului a oferit pachete cu alimente mamelor aflate în Centrul familial Troianu, familiilor cu mulți copii și persoanelor vârstnice

Din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Sectorul social a oferit în prima zi a Săptămânii Patimilor pachete cu alimente mamelor aflate în Centrul familial Troianu, familiilor cu mulți copii și persoanelor vârstnice.

Au fost sprijinite în cadrul proiectului și persoanele vulnerabile, familiile cu mulți copii, vârstnicii și persoanele aflate în izolare la domiciliu, în perioada pandemiei.

„Izolarea socială necesară în stoparea răspândirii epidemiei de coronavirus nu trebuie să determine și izolarea de aproapele aflat în suferință. La îndemnul Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, încercăm să devenim mâinile lucrătoare ale lui Dumnezeu, într-o perioadă pe care o putem transforma în prilej de a spori comuniunea, iubirea noastră față de Mântuitorul Hristos și față de semenii”, a precizat doamna Viorica Adriana Iancu, consilier social în cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului.

La nivelul celor patru protoierii, în perioada 10-15 aprilie, 445 de familii aflate în situație de risc din județul Vâlcea au primit pachete cu alimente de bază pentru asigurarea hranei și produse igienico-sanitare, prin implicarea parohiilor. Suma totală cheltuită a fost în valoare de 30.941 lei.

Parohia Trăistari, alături de bătrâni și persoane vulnerabile

Parohia Trăistari din Protoieria Râmnicu-Vâlcea a oferit vineri, 17 aprilie, 120 de pachete cu alimente bătrânilor și persoanelor vulnerabile din orașul Ocnele Mari și municipiul Râmnicu-Vâlcea.

„Trăim vremuri când, pentru o anumită perioadă, relațiile dintre oameni sunt caracterizate prin distanțarea socială, prin evitarea întâlnirii unul cu celălalt, însă iubirea Domnului Hristos ne cheamă în orice clipă la săvârșirea faptelor bune, indiferent de orice context politic sau social. De aceea, respectând normele igienico-sanitare, continuăm slujirea aproapelui aflat în nevoi, pregătind din zilele anterioare 120 de pachete cu alimente și produse specifice sfintelor sărbători ale Învierii Domnului, pe care le-am distribuit în Sfânta și Marea Vineri la bătrâni și persoane vulnerabile din orașul Ocnele Mari și municipiul Râmnicu-Vâlcea. Însă, mai mult decât aceste daruri, am căutat să le fim acestor semenii, care trec prin diferite încercări de risc social, o prezență caldă, un sprijin sufletească, dar și să le împărtășim un cuvânt ziditor pentru întâmpinarea cu nădejde și bucurie a Învierii Domnului”, a spus părintele paroh Petre Vețleanu al Parohiei Trăistari.

Sprijin pentru persoane izolate la domiciliu în Parohia Marcea

Parohia Marcea din comuna Ionești a organizat vineri, 17 aprilie, o acțiune social-filantropică pentru persoane izolate la domiciliu, în cadrul unui nou proiect filantropic parohial.

Parohia Căzănești a donat Secției UPU-SMURD a Spitalului Județean de Urgență Vâlcea un tunel dezinfectant

Parohia, prin proiectul „Aleg să mă implic ca să-L ajut și eu pe Hristos!”, s-a alăturat celorlalte acțiuni sociale ale Arhiepiscopiei Râmnicului, venind în sprijinul personalului medical aflat în linia întâi de luptă împotriva răspândirii noului coronavirus, prin donarea unui tunel dezinfectant cu substanță biocidă pentru decontaminare.

„Parohia Căzănești a desfășurat o activitate social-filantropică în cadrul căreia credincioșii, deși au respectat distanțarea socială impusă de starea de urgență, au fost apropiați sufletește unii față de alții și au dat dovadă de iubire, solidaritate și grijă deosebită pentru sănătatea celor din jurul nostru, arătând astfel multă prețuire față de medici, personalul medical și pacienții din spital.

Astfel, Secția UPU - SMURD a Spitalului Județean de Urgență Vâlcea a primit un tunel dezinfectant cu triplă acțiune (pulverizare, lampă bactericidă cu raze ultraviolete și covor umed) și de substanță biocidă pentru decontaminare, în valoare de 5133 lei”, a precizat părintele Mihai Florian Popescu.

Acțiune social-filantropică în Parohia Valea Babei

Parohia Valea Babei din Protopopiatul Călimănești a oferit în Săptămâna Luminată pachete cu alimente, măști de protecție și produse de igienă.

Astfel, părintele Andrei Marian Bahnă, a oferit persoanelor vârstnice pachete cu alimente de bază, dulciuri, măști de protecție și produse de igienă personală.

Sprijin pentru persoanele aflate în Centrul familial Troianu, pentru familii cu mulți copii și persoane vârstnice

Din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Sectorul social a oferit pachete cu alimente mamelor aflate în Centrul familial Troianu, familiilor cu mulți copii, și persoanelor vârstnice.

„Implicarea socială a Bisericii izvorăște din iubirea aproapelui, iar aceasta se întemeiază pe iubirea omului față de Dumnezeu și, mai ales, pe iubirea lui Dumnezeu față de om. Activitățile din zilele acestea accentuează dinamismul vieții misionar-religioase în relația plină de iubire și milă față de aproapele suferind”, a precizat doamna Adriana Viorica Iancu, Consilier Social în cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului.

Pachete cu alimente pentru persoane vârstnice, bolnave și pentru familiile cu mulți copii

În urma solicitărilor primite din partea unor persoane vârstnice, bolnave sau a familiilor cu mulți copii, privind acordarea unor ajutoare financiare și materiale, Arhiepiscopia Râmnicului, prin Sectorul Social, a pregătit și distribuit, marți, 5 mai, mai multe pachete cu alimente.

Solicitățile privind acordarea unor ajutoare sociale au fost din ce în ce mai multe în această perioadă, atât din partea persoanelor vârstnice care se bucură constant de sprijinul Arhiepiscopiei, dar și din partea unor familii cu mulți copii, ale căror venituri au fost limitate.

Prin oferirea sprijinului atât de necesar, lucrarea socială reprezintă, astfel, o manifestare a dragostei față de aproapele, pentru că filantropia înseamnă milă, altruism, bunătate, iubire dezinteresată și fapte bune.

Daruri oferite persoanelor aflate în Centrul maternal Troianu

Cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului, Sectorul Social-Filantropic al Arhiepiscopiei Râmnicului a oferit daruri beneficiarilor Centrului Maternal Troianu.

Acțiunea s-a desfășurat în semn de dragoste și sprijin față de femeile însărcinate și mamele cu copii mici, victime ale violenței în familie sau aflate în situații sociale dificile, beneficiare ale serviciilor sociale ale Centrului Maternal Troianu.

Asociația Liga Femeilor Creștin Ortodoxe, solidară cu persoanele vulnerabile, izolate și singure

„Iubirea nu intră în carantină” a fost gândul care a stat la baza acțiunilor sociale pe care Asociația Liga Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului le-a organizat.

Familiarizate cu fapta cea bună de ajutorare a semenilor lipsiți de posibilități materiale, membrele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au organizat mai multe acțiuni social-filantropice.

În zilele premergătoare Sărbătorii Învierii Domnului au fost oferite 100 de pachete cu alimente de bază și au fost acordate alimente, medicamente și ajutoare financiare în valoare totală de 5.051 lei.

Daruri la sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena

Sectorul social al Arhiepiscopiei Râmnicului împreună cu Liga Femeilor Creștin Ortodoxe au oferit la sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena daruri unor familii din cartierele Colonie Nuci și Goranu ale municipiului Râmnicu-Vâlcea.

Ajutoare materiale și sprijin moral pentru persoane aflate în situații de risc social

Membrele Asociației Liga Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au organizat noi acțiuni social-filantropice pentru persoane defavorizate.

„Ne-am străduit să fim permanent alături de persoanele aflate în situații de risc, lipsite de venituri și de cele necesare traiului zilnic, printre acestea numărându-se familii cu mulți copii, bătrâni singuri și fără sprijin, tineri care au părăsit sistemul instituționalizat de protecție socială. Fiecăruia am căutat să îi

oferim un mic ajutor. Deși, în timpul stării de urgență, urmată de cea de alertă, modalitatea de ajutor s-a schimbat, membrele Asociației s-au deplasat în județ la familiile care au solicitat ajutorul, iar în anumite situații au fost trimise ajutoare financiare prin servicii de curierat. Au primit alimente, medicamente, articole de îmbrăcăminte și alte obiecte de strictă necesitate familii din cartierele Colonie Nuci și Goranu ale municipiului Râmnicu-Vâlcea, precum și din localitățile Mihăești, Băbeni, Călinești, Novaci și alte localități din apropierea orașului Drăgășani”, a precizat doamna Delia Zamfirescu, președinta Asociației Liga Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului.

Sprijin pentru beneficiarele Centrului maternal Troianu

Atenția membrilor s-a îndreptat și spre beneficiarele Centrului maternal Troianu, cărora le-au fost oferite îmbrăcăminte și produse de igienă pentru nou-născuți și pentru tinerele mămici în valoare de 2.550 lei.

Acțiuni derulate de Ziua Internațională a Copilului

Cu prilejul zilei de 1 iunie, respectând condițiile legale impuse de starea de alertă, membrele Ligii Femeilor Creștin-Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au pregătit 50 pachete cu dulciuri pentru copiii din Centrele «Andreea» și «Ana» din Râmnicu-Vâlcea, care aparțin de DGASPC Vâlcea. Deși nu au reușit să se reîntâlnească cu cei mici, acestora le-au fost oferite daruri.

Departamentul de misiune pentru rromi continuă derularea programelor misionare, culturale și sociale în comunitățile din județul Vâlcea

Biserica, prin deschiderea și misiunea asumată și desfășurată în comunitățile etnicilor rromi, reafirmă valoarea eternă a ființei umane precum și nevoia de comunicare și comuniune între oameni, indiferent de etnia căreia îi aparțin, însă eforturile lucrării catehetice și sociale desfășurate vor da roade numai prin asumarea moralei creștine, a principiilor evanghelice și sociale care au fost impregnate în conștiința poporului român de-a lungul veacurilor.

„Av paș o Del - Vîno lângă Dumnezeu”

Izolarea impusă de restricțiile anti-coronavirus a avut efecte imediate ce au fost resimțite mult mai dur în comunitățile sărace, unde existența se duce de pe o zi pe alta.

În contextul în care etnicii rromi erau tot mai blamați, s-a simțit nevoia de a învinge anumite prejudecăți și stereotipuri negative. Este cunoscut faptul că etnicii rromi se confruntă cu marginalizare, discriminare și condiții de sărăcie, cu dificultatea școlarizării copiilor, având indicele ridicat de analfabetism.

Arhiepiscopia Râmnicului a venit în sprijinul persoanelor aflate în izolare la domiciliu în comuna Bujoreni, oferind zilnic, timp de două săptămâni,

100 de porții de hrană.

Totodată, au fost organizate activități social-filantropice prin care au fost dăruite pachete cu alimente, haine, încălțăminte, jucării și produse de igienă mai multor familii de rromi din municipiul Râmnicu-Vâlcea și din comunitățile Muereasca, Lunca-Bujoreni, Bucșani-Ionești, Ocnele Mari.

„Phirutno vaș o des - Pelerin pentru o zi”

Părintele Nicolae Dorin Buda, inspector coordonator al Departamentului de misiune pentru rromi, a organizat sâmbătă, 20 iunie, un pelerinaj la Mănăstirile Ghighiu, Țigănești și Snagov din cuprinsul Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Programul „Phirutno vaș o des - Pelerin pentru o zi” constituie unul dintre proiectele de succes ale Departamentului de misiune pentru rromi, întrucât pelerinajul a avut o influență benefică asupra vieții persoanelor, contribuind la înnoirea vieții religioase dar și la consolidarea relațiilor frățești și de într-ajutorare în rândul participanților.

Arhiepiscopul Gherasim, vrednic păstor al Râmnicului

La inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a apărut la Editura Praxis volumul comemorativ *Arhiepiscopul Gherasim, vrednic păstor al Râmnicului*. Cartea reunește studii și cuvinte omagiale închinare Arhiepiscopului Gherasim Cristea de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și Ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, academicieni, oameni de cultură, preoți și diferite personalități care l-au cunoscut și au conlucrat cu vrednicul de pomenire păstor, spre slava lui Dumnezeu și binele Bisericii și a semenilor.

Activitatea cultural-duhovnicească și social-misionară a episcopului Vartolomeu Stănescu al Râmnicului

Puțin cunoscut în perioada comunistă, datorită pensionării sale forțate și stabilirii domiciliului forțat la Mănăstirea Bistrița, ilustrul episcop Vartolomeu Stănescu al Râmnicului a captat în istoriografia recentă atenția unor istorici care i-au recunoscut și afirmat activitatea cultural-misionară și socială desfășurată în cadrul Bisericii Ortodoxe Române și, în special, rolul de „promotor al creștinismului social în România interbelică”.

Volumul *Activitatea cultural-duhovnicească și social-misionară a episcopului Vartolomeu Stănescu al Râmnicului* reunește comunicările simpozionului organizat de Arhiepiscopia Râmnicului spre cinstirea memoriei și spre cunoașterea impresionantei sale activități culturale și misionare.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Vicepreședinte:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol
Vicar administrativ

Director:

Pr. Dr. Ștefan Zară
Consilier cultural

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactori:

Ioan Grigore Bușagă
Pr. Mihail Cazacu

Secretar de redacție:

Arhid. Silviu Marian Dumitrașcu

Tehnoredactare și grafică:

Editura Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului

E-mail:

editurapraxis@gmail.com

Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului
Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea
Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Revista PRAXIS Anul V, Nr. 2

aprilie - iunie 2020

ISSN: 2457-5577 ISSN-L: 2457-5577

Pravila de la Govora sau *Pravila bisericească* este cea mai veche culegere de legi atât bisericești, cât și laice, din Țara Românească. Are 164 file și a fost tipărită în timpul domniei lui Matei Basarab, în anul 1640, de către tipografi Meletie Macedoneanul și Ștefan de Ohida.

Pravila de la Govora este o traducere a călugărului erudit de la Mănăstirea Bistrița, Mihail Moxa, a unui text slav care redă un nomocanon bizantin și este prima lucrare tipărită în limba română. *Pravila* are un caracter preponderent bisericesc, însă cuprinde și elemente de drept laic.